

CLAM POPULAR

PUBLICACIÓ SETMANAL DEL DISSABTE. // Redacció i Administració: TRINITAT, 6-2-3.

Periòdic d'Esquerra, defensor de les aspiracions lliberals i democràtiques de Ripoll i la seva comarca

ANY II - NUM. 69

15 Cèntims exemplar

18 MARÇ DE 1933

La seguretat individual a Barcelona Dolors

LA GESTIÓ DEL GOVERNADOR CIVIL

Amb la més petita satisfacció d'aquest món, avui ens hem d'alabar de bons previsors de l'esdevenidor. El dia que, per telegrams de Madrid, vàrem veure confirmada la notícia, ja temuda per nosaltres, que el senyor Claudi Ametlla havia estat nomenat governador de Barcelona, no ens amagarem pas de manifestar un parer absolutament desfavorable. No era difícil actuar de profeta en aquest cas, perquè el llavors nou governador civil feia poc que, gràcies a gestions insistents, havia estat rellevat d'un càrrec igual a Girona amb la senzilla fórmula d'una dimissió acceptada. Hom creia, i els fets ara ho justifiquen, que si no era factible el traspass immediat de l'Ordre Públic a la Generalitat, el darrer Ponci havia de sortir dels rengles d'esquerra.

En política hi ha quelcom més perillós que l'enemic franc i declarat. Hi ha l'enemic disfressat. Catalunya coneix per experiència el que poden donar els liberals de l'escola grisa que tapen l'absència de tota convicció amb el mantell d'un suposat catalanisme. Mitjançant el procediment de l'unitat espiritual catalana, s'acostuma a fer passar molt gat per llebre, i tots hem presenciats la formació de prestigis a base d'articles de diari, tant pairals com nostrats, però que amb el senzill contacte de la responsabilitat i de la prova damunt la carn viva de la cosa pública, s'han desfet com un sucre en aigua calenta. Un dia foren els regidors dels Grups Escolars sense nois, però amb mestres vagatius i remunerats i comptes de colònies rendits un any massa tard. Però després, algun savi conseller de la Generalitat acomiadat del seu lloc amb més pena que glòria per l'interessat. Avui és un governador de la pròpia família política.

Si no ens descomptem, l'actual habitant de la Plaça del Palau és el cinquè de la dinastia republicana, prescindint, és clar, dels breus moments del regnat llibertí i confús de l'Emiliano. La ciutat, d'ençà del 14 d'Abril de 1931, ha passat hores amargues i jornades ben dures. Però el

pontificat del mestre en grisor, senyor Ametlla, serà qualificat, n'estem segurs, com l'edat de coure dels governadors civils. Només amb la ja famosa vaga dels ebenistes i fets que l'acompanyen comparats, o millor dit, estudiats a través de les notes oficials i converses mantingudes amb els periodistes informadors, n'hi hauria prou per emetre judici sobre l'obra no realitzada.

Afegint-hi l'expoliació científicament organitzada de l'honorat estancer, l'atrancament del més cèntric i pacífic dels transeünts, i, sobretot, la resurrecció pel seu compte de les bandes d'assassins que semblaven extingides, i haurem retratat amb una pinzellada austera el panorama d'una gestió ben desgraciada.

Compadim el senyor Ametlla, i no li desitgem pas la dolor de les hores que li han arribat. Però acostuma a pagar cara la manca de coneixement de la pròpia capacitat. Si a la pacífica i patriarcal Girona les seves petjades s'esborraren al minut d'ésser impreses, i tot el liberalisme respirà fonament a la seva sortida d'aquell governament, Barcelona no havia de respondre de cap plat trencat.

No ens podem ficar amb els subordinats del senyor Ametlla mentre ell no se'n queixi directament davant de la ciutat turmentada. Artur Menéndez, sense cap culpa i amb mèrits suprems guanyats defensant la República, ha passat d'una Direcció General a una cella de reclus. La Democràcia repararà, degudament, la tristesa d'aquestes hores, fruit d'uns subordinats afectes de cretinisme. Però el governador civil de Barcelona té una fulla de serveis massa neta de sacrificis patriòtics per a recolzar-se en culpes d'altri. Una cosa és l'acusació d'haver-ne fet un gra massa i altra ben diferent és no ésser apte per a fer-ne de cap mena. Sentim que novament el Govern Azaña hagi de cercar un governador per a l'ex-província de Barcelona.

(De L'Opinió).

Sense comentaris, reproduïm l'antecedent article, que pels esquerrans gironins no té desperdici. Estem segurs que els nostres llegidors ens ho agrairan.

Dolors. Heus-ací el títol d'un nou drama amb el qual en Marian Font Aliguer acaba d'enriquir la col·lecció de les seves produccions. Esperit inquiet el d'En Font, mai no l'ha acontentat, mai no s'ha sentit satisfet amb el treball quotidià que li ha imposat d'atendre les imperioses obligacions de la seva llar tranquil·la i austera i ha cercat sempre, fora de la feina habitual un esplai a les seves aficions purament espirituals i, per tant, alienes a tota apetència de satisfacció fisiològica o materialista. D'aquí que les seves expansions s'hagin vist gairebé sempre traduïdes en obres que palesen l'afany d'un acurat conreu del seu jo o en altres activitats tendents a encomanar a les amistats amb què procura envoltar-se el daler del perfeccionament.

Estic segur que avui més que mai l'empalaga la sedentària vida burocràtica municipalista a la qual està lligat, d'un prosaisme anihilador quan no s'hi troba l'encís de la fonamentació jurídica i s'ha de practicar mecànicament.

Per això, en les hores de lleure, veiem l'amic Font enrolat sovintment en organismes i institucions, la tasca de les quals està totalment oposada amb els seus obligats quefers, per a donar compliment a les seves inquietuds espirituals.

Un estudi psicològic de la personalitat d'En Font, no dubto que ens revelaria l'existència en ell de singulars i originals característiques, amb tota seguretat contradictòries; per estar-ho la seva manera d'ésser amb l'ambient en què ha de viure. Però no és aquest el lloc ni l'ocasió, ni sóc jo el més indicat per a fer-ho.

Una de les predilectes aficions d'En Font és el teatre. El gaudeix de tota manera. Com espectador, no perdent el més insignificant detall; representant-lo, amb severa exigència de comprensió, sentiment i fidelitat, tant per ell com pels seus companys d'elenc; llegint-lo, per saturar-se de l'assumptes que es desgrana i amarar-se de les exquisides formes del bell dir; i produint-lo, per a buidar les seves concepcions i contribuir a engròxir el patrimoni de les nostres lletres que les estima idolàtricament com el qui més. Tot això ho té acreditat amb les obres que porta publicades i la que ara acaba de donar al mercat públic,

La Política a Ribes

titulada Dolors, que motiva aquestes malgirbades quartilles.

Dolors és un drama en un acte i en prosa, en el qual es desenrotlla un fet passional en la intimitat d'una llar senyorial del nostre país, amb tots els caires de l'antic pairalisme. Uns amors clandestins del gendre de la casa amb la cunyada soltera, que porten a la comprometedora conseqüència d'haver engendrat un fill. Dolors, l'esposa traïda, ho descobreix en el moment que els culpables de l'adulteri es disposen a fer-se escàpol; els detura i els exigeix permanèixer a la casa, per tal d'evitar que es propagui públicament la deshonra de la família. Esperit de sacrifici? Crudeltat d'ànima venjativa? Enigmàtic! Enigmàtic!

A través de la trama i dels personatges hi traspuia el regust de la nostra terra: en les descripcions dels

paisatges; en el culte a les costums típiques i tradicionals; en el traspàs de llegendes d'una a altra generació; en la rusticitat de criats i moços; en el menatge caser; en el tracte i la vida familiar, en tot, fins i sobretot en el llenguatge s'hi troba el mateix sabor.

El llibre ha estat curiosament editat per l'impresor d'aquesta vila, senyor Daniel Maideu i il·lustra la portada un inspirat gravat del dibuixant Miquel Roig i Faura.

Heus-ací reflectides les ingènues impressions suggerides per la lectura del drama d'En Font, de les quals en faig ofrena en nom de la Redacció de CLAM POPULAR i propi, corresponent a la gentilesa de les respectives dedicatòries i en penyora de vera amistat i pura mostra de sincer companyerisme.

JOAN BASAGAÑA

No intentem descobrir res. El nostre desig i el nostre propòsit és posar de relleu el moment polític a la Vall de Ribes.

No resulta gaire fàcil l'estudi de les faisons que la política ofereix a Ribes, més a tothora queden dibuixades ben tàcitament dues tendències: l'obrerista i la menestrala.

L'actuació pública i social del proletariat ho és a Ribes per mitjà del Sindicat de la Cooperativa, les dues apolítiques, i pel Centre Republicà Democràtic Federal, eminentment polític; així mateix, els elements aburguesats o ensenyorits de la Vall es destriuen en tres centres: el Catòlic, governat pels capellans; la Lliga, nou-nada ací, i el Foment o Casal Ribetà integrat per intellectuals i menestrals i enfrontat amb la Cooperativa obrera més que per idees, per interessos materials.

Quina actitud prendran aquestes entitats en les properes eleccions a regidors? I els elements desencaixats, els admiradors d'Acció Catalana, els possibles socialistes, quina carta jugaran?

Qui recordarà la Lliga? La Lliga que encaixa tan bé amb la psicologia dels senyors esteves de Ribes, amb qui comparteixen afanys de calaix i les angúnies per la por de perdre les pessetes que han guanyat en quatre dies, fent caritat als pobres és el partit que ajunta i arreplega a la majoria dels tres centres dreteres. Somnien en fer-ho anar tot dret (tot el dels altres s'entén). A més, les sucursals de la Lliga tenen el control d'aquells sabiassos que feren durant la monarquia tronar i ploure. Té també per ells un mèrit, va contra l'Esquerra, el partit segons ells dels indocumentats i incapacitats, i no comprenen com pot governar i sospiten que això és un miracle... del dimoni. No comprenen que un home humil, que vagi a peu, i no vesteixi amb luxe pugui ésser intel·ligent i treballador; és tan bonic i dolç llepar l'automòbil d'un cap gros de la Lliga!

En aquestes eleccions a regidors, el personalisme pren cos i això hem d'evitar-ho. Cal imposar-nos de disciplina política i pensar que les entitats germanes poden ajudar-nos en moments difícils i que, a canvi, hem de sacrificar una mica el nostre amor propi. Seran apassionades per tractar-se de conquerir la directriu dels quefers comunals i del sanejament de l'administració municipal.

El grup republicà sincer, republicà d'esquerra i d'homes lliures d'actuació honrada, s'aplegarà al redòs del C. R. D. F.; democràticament escollirà aquells ciutadans que siguin una garantia per a la bona administració i que estiguin promptes a seguir les petjades que pugui inspirar-li i mostrar-li l'entitat política a la qual es deuran.

NIX

(Seguirà).

Obstrucció i lentitud

Pel que es veu, tothom té dret a posar obstacles, descaradament, a la marxa triomfal que ha emprès la República espanyola.

Dretes i extremes esquerres formen d'una manera inversemblant un bloc per a atacar amb fúria insòlita el Govern posat i sostingut per la majoria de representants del poble, i, per tant, Govern enterament democràtic. I aqueix Govern, amb paciència de Job, va aguantant tots els embats del permanent temporal, sense poder arribar al seu destí. I, mentrestant, aqueix poble tan sofert comença a desconfiar, i si no es prenen unes altres mesures, unes altres orientacions, patirem molt aviat d'aquella "atonía" dels vergonyants temps de la monarquia, que fins s'abstenien de votar gran nombre de ciutadans, aïmants de complir amb els seus deures de ciutadania, perquè havien perdut completament la confiança en tots els homes que pretenien dirigir la nau de l'Estat.

Nosaltres hem dit sempre, i repetim ara, les paraules que va pronunciar recentment al Congrés el bon amic Miquel Santaló, de què la revolució era massa lenta.

Els funcionaris públics no estan satisfets. Fa molt temps que s'ha promès l'aprovació d'un Estatut de funcionaris que els faria possible el viure decentment, però aquesta aprovació no arriba mai.

Els obrers tampoc estan satisfets, perquè no cobren de bon tros els jornals que se'ls hi prometeren per a poder atendre degudament llurs ne-

cessitats. A més, són molts que ni feina tenen.

Són moltíssims els pobles que no hi ha pas arribat encara la República, puix que els que remenen les cireres són gent contrària al règim i que ocasiona totes les molèsties i perjudicis que pot als vertaders republicans que es troben poc menys que desemparats i a voltes fins desemparrats del tot.

I tot això passa per culpa de no haver volgut, qui podia fer-ho, atacar el capitalisme i els monàrquics disfressats. Tot per culpa d'haver desobeït la voluntat del poble, el qual creia que amb la República es faria a Espanya el canvi que ens havia de salvar. Tot per culpa de fer el "pastetes", o sia fer les coses a "mitges tintes"; quan el que vol el poble espanyol és que es facin enèrgicament i amb activitat i claretat; que els camps estiguin ben desllindats; que es bandegi i es despreïi els individus de dues cares.

El poble espanyol ha palesat sobrerament que és eminentment esquerre i vol, exigeix, millor dit, que es faci la anhelada revolució. Als homes que la dirigiu, us aconsellem que aneu depressa a portar-la a cap. Sinó, és segur que les masses republicanes, amb la seva marxa triomfal, us passaran al davant, i sentiríem de debó que per culpa de no haver volgut escoltar la seva justificada i poderosa veu, us veiéssiu rotllats i malmesos pel pes formidable de l'esperit quasi unànim d'un poble.

ZURICH

Dr. J. BAYÉS VAYREDA

MALALTIES DEL NAS, GOLA I OIDES

Aïsit a Ripoll. — Pl. de la República 1, 2.º 1.ª

Visita de 3 a 5 i mitja tots els diumenges

Joaquim Arumí i Fargas

Oculista de l'Hospital Clínic de Barcelona

Visita els diumenges de 3 a 5 i mitja.

Plaça República 1, 2.º 1.ª RIPOLL

CLAMS

Acusar i no provocar, és difamar. Heus-ací l'única feina que poden fer els periodistes anònims i aquells que es fan proclamar candidats, proposant-se a si mateixos.

Les eleccions del 12 d'Abril, per ço que fa referència a la localitat, no podien interessar a cap republicà. Ara els que continuaven representant la lluita antiga entre l'abat i la vila, aquests sí; però això ja veien que és molt anacrònic, senyors representants del monestir.

Enrenou i samaniat? I ca! Nosaltres, freda i serenament, farem la nostra via i no són qui la gent de confessional, representants de l'esperit que viu entre les parets del monestir, de la vellura mitjeval; no teniu ni tindreu mai prou solvència perquè se us dongui belhigerància. No cal que proveu de jugar a socialistes, ni a cooperativistes, ni altres coses per l'estil. Se'us veu l'orella.

Senyors edils: a Ripoll hi ha carrers que són el martiri del vianant en els dies de pluja. No caldria veure'ls i fer quelcom pels malaurats veïns que es cansen de pastar fang?

Les escoles no s'han fet, diuen, per l'obstrucció d'un diputat. I al secretari que havieu de treure, perquè no s'ha tret? I l'assumpte de l'enlluminat públic, perquè no l'heu arranjat? I les aigües potables, perquè no les heu intervingut? I a les companyies d'electricitat, perquè no les heu obligat a complir i no a explotar? I tanques altres coses que prometereu, que se'n ha fet? Prometre no fa pobre.

Ara, com abans, protestem de què a Ripoll es jugui; però ara, com abans, cal dir que la culpa no és d'aquest ni l'altre governador. La culpa és de l'autoritat local que el representa, i és ella la que ve obligada de donar-ne compte degudament i a temps.

Demaneu arreu

XOCOLATES

Ramón SIRVENT

RIPOLL

Són els millors

AJUNTAMENT

Sessió ordinària del dia 10 de març de 1933

Amb assistència de tota la majoria, excepció feta del senyor Bonnin, després del "consejillo" de consuetud al despatx del senyor Alcalde, i sota la presidència d'aquest, s'obre la sessió, llegint-se i aprovant-se l'acta de l'anterior.

Es acordat el pagament de dos comptes de transport de materials a Pere Soler i l'adquisició d'un Album del Parlament de la República. S'atorga permís al recader Joan Ferrà per a l'instal·lació d'un rètol anunciador en la façana de la posada "La Pansa" del carrer de Sant Pere.

Són llegides i s'aprova el text d'unes comunicacions dirigides per la Presidència a les Direccions Generals de Primer Ensenyament i Obres Públiques, interessant-se per a la construcció del Grup Escolar i la subhasta del primer tros de la carretera de Les Lloses. (Com que s'apropen elec-

cions, és natural que l'Alcaldia mostri diligència en aquests afers, per bé de descarregar-se davant el Cos electoral).

El senyor Secretari llegeix una relació de les tendes i quadres de bestiar dels carnisers de la localitat, vista la qual s'acorda invitar al senyor Joan Cubí a què traslladi a un altre lloc, la quadra que té a la mateixa casa on hi ha establert la taula de venda de carn.

Heu esment el Consell de la justificació o inversió de les cinc centes de l'ala que foren lliurades al Patronat del Camp d'Esports; i s'acorda la inclusió al Padró de veïns d'Antoni Morales i Maria Coromines.

Passen a dictamen de la Comissió d'Hisenda varis comptes i són aprovats uns altres ja informats favorablement.

Són portats a la taula els informes de l'Arquitecte municipal, transcrits al peu d'unes reclamacions presentades per Agustí Casanova, Colama An-

gelats, Josep Guillaume, Jaume Agustí, Emili Matabosch, Josep Graell, Lluís Clerc, Tomàs Raguer, Joaquim Molina i Josep Graell, tots ells propietaris afectats per repartiment sobre la contribució especial per millora de llurs finques amb motiu de l'obertura del carrer de les Vinyes. Un cop llegits s'acordà, a prec del senyor Casals, que restin sobre la taula, durant vuit dies, per a millor proveir.

El ponent de Cultura senyor Moreno, tramet una demanda de subvenció del Mestre de la Graduada de nois, senyor Vinyes, per a costejar la mitat del viatge dels alumnes menestrosos, projectat pel dia 16 a l'Escola Nacional de Sant Joan de les Abadesses, on el Director d'aquesta donarà una conferència sobre alcoholisme. S'acorda contribuir-hi amb vint pessetes. I no havent-hi res més a tractar, s'aixeca la sessió.

NOVES

Suicidi. — Diumenge, a la tarda, es llençà a la via, en passar el tren lleuger procedent de Sant Joan, de les 17³⁴, més amunt de l'Hospital, el veí d'aquesta vila en Josep Campalans Sobrerroca, de 39 anys, quedant decapitat. Durant el dia, segons es diu, intentà fer-ho diferents vegades, evitant-ho la presència d'amics i familiars fins a l'hora dita en que pogué desprendre's de qui el sobtava, d'una revolada. Deixa dona i tres fills. Sembla que el mòbil fou la manca de treball.

Nova Junta. — El dia 10 del que cursa quedà constituïda la Junta del Patronat del Camp d'Esports, de la següent manera: President, Josep Moreno; Vicepresident, Josep Bosch; Secretari, Pere Bonada; Vicesecretari, Lluís Castell; Tresorer-Comptador, Josep Roura; Vocals, Josep Teixidor i Antoni Estebas.

Nova publicació. — Dimecres, dia 15, sortí el primer número de la revista mensual "Confluent", de caràcter cultural i portantveu de l'Orfeó de Ripoll.

Publica treballs addients a la tasca artística de la benemèrita entitat i acords de la Directiva de la mateixa. Ens és molt plaent.

Què és això? — Dilluns al matí es trobà que la nit anterior havia estat assaltada l'Escola nacional graduada de nois, i regirat tot el dels cinc graus, tant de nois com de mestres. Es trobà a mancar una insignificant quantitat.

A la nit següent, ocorregueren fets iguals al Col·legi del Sagrat Cor de Jesús i a la classe d'estudis especials que donen uns sacerdots a la "Torre del Prat", i es descobrí que s'havia

intentat obrir el quiosc del Monestir i el Teatre Condal.

No fa molt que es registrà un robatori en el domicili del regidor senyor Obiols, i es diu si el dissabte es robà al Monestir.

Entre això, la denúncia del joc que

fa el periòdic oficiós de la majoria, i la munió de mendicants que han invadit la vila, serà qüestió de parlar de la *seguretat individual a Ripoll i de la gestió desgraciada dels nostres Batlles, republicans (?)*. On som, senyor Castell?

Seguidament m'he traslladat a interrogar la Caixa Municipal i l'he trobada en un estat tan decaigut, que ni tan solament m'he atrevit a preguntar-li res. Pel vist, deu haver sofert alguna malaltia, doncs està molt xacrada, encara que hi hagi qui la xi-gila molt.

Demà, com que és Sant Josep, felicitaré en Josep, ex barber, i penso adreçar-li la següent felicitació:

*Por vuestro Santo Patrón
salabrat sañor el día
que quant alegría
os do deseya mi corazón.
Con ruena teca i buen vino
deseyo lo celebráis;
charrupat de continuo
i al tanto que no os torr...*

L'altre dia en "YO-YO" va veure com en Josep, allà al Pont vell, feia unes coses maquiavèliques amb les mans, com si invoqués els esperits, perquè li donguessin prou força per a resistir les meves veritats. Després d'indagar a què podia ésser degut, em varen dir que era que feia aquelles coses per alguna damisella que li té el cor robat.

Si és que sigui per això, no ho trobem gens bé, doncs si ho fés una criatura tindria passament, però... Què no veieu, Josep, que vós ja acabeu de quedar calb?

Un altre vers del poeta desaparegut:
*Ai, ex barber quin fàstic fas
amb les teves pantomines;
un home del teu "talentàs"
i tot carregat de joguines.
Si ho fés un nen, bé ho trobaria
però tu ja ets caducat;
que no ho veus que és una ximpleria?
Apa, home, veste'n a la Vall del Bac.*

Xisto caçat al vol a la Vall del Bac:
—Coneixes "El Barbero de Sevilla"?
—No. De barber no més conec en Pineda.

"YO-YO".

Gràfiques DARIUS RAHOLA.-Girona

COMARCALS

Sant Joan de les Abadesses

En "YO-YO", valent-se d'un poder màgic ha pogut celebrar una enquesta sobre la situació actual de la nostra preuada i desgraciada Vila, i heus-ací el que responen algunes de les coses interrogades:

El Ratpenat de la "Plaza de José A. Clavé", diu:

Ni en aquell temps de la funesta Dictadura, tant la plaça sobre la qual m'aixeco, ni aquesta Font que em serveix de sitial, no es trobaven en un estat tan llastimós com ara. Doncs si la primera fa plorar, la segona fa riure, i demostra ben palesament la poca cura que de les coses nostrades sent l'actual Ajuntament, ja que és en va que ara s'esforci a posar-hi un vigilant, ja que els boixos es troben trossejats, les plantes fetes una calamitat i aqueixa font a causa de no haver tret l'aigua aquest hivern, es troba esquarterada i feta una búrria.

El vigilant que hi han posat deu ésser per vigilar el temps que farà i per prendre el sol, doncs cada dia encara permet que jugui la mainada per aquí al mig d'aquests parterres i per fer les seves necessitats aquí sota meu.

Tot fa suposar que a l'actual Batlle l'interessen ben poc les coses de la Vila, doncs s'ho mira amb molta indiferència i sols deu desitjar que continui aquesta font en peu pel 14

d'abril poder-hi engegar una altra xerrameca com feu l'any passat, que després de xerrar una hora, no digué res i fins el cavall on vaig muntat donava mostres d'impaciència.

Finalment, diu que li vénen unes ganes molt grans de baixar de la montura per a dir moltes veritats; però com que els que diuen les veritats els processen...

La Farola de la Plaça de la República, diu:

Encara recordo com si fos ara, aquells dos venturosos dies que el poble es congregà aquí al voltant meu per a demanar a grans veus la dimissió dels de l'Ajuntament.

Encara recordo, també, els esforços que feia en Vinyeta per a conquerir la multitud sense poder-ho aconseguir.

Aquells crits que feia tothom, però que resultaren inútils, ja que la majoria del nostre Municipi, i el seu Cap Gros restaren envaletonats, riguent-se de tots i passejant-se a tothom.

Ara, sols tinc el desig de veure'ls sortir per sempre més de dintre la Casa Gran i llavors estic segur que serà quan Sant Joan experimentarà un canvi complet i es ballarà sardanes aquí el voltant meu.

Caja de Previsión y Socorro

Als seus nombrosos Assegurats en particular i a l'Indústria i Comerç en general

SEGUR OBLIGATORI D'ACCIDENTS DEL TREBALL

Aquesta Companyia, primera Societat de la seva classe, fundada a Espanya en 1898, que compta amb dispensaris propis a Barcelona, i en altres principals centres industrials, participa als seus nombrosos assegurats que està a la seva disposició perquè les seves respectives pòlices de Segur Col·lectiu sobre Accidents de Treball puguin ajustar-se, en les condicions més ventajoses per a ells, a les de la nova Llei de data 8 d'octubre de 1932, i del Reglament per a la seva aplicació, que regirà des del

PRIMER D'ABRIL PROPER

Al mateix temps es posa a disposició de l'Indústria i el Comerç en general, per a la contractació del *Segur obligatori o Complet sobre Accidents del Treball* amb arreglo a les disposicions oficials vigents.

Per informes, detalls i pressupostos, dirigir-se a

JOAN MORENO

C. de Ribes, 37, pral.
Telèf. 23. RIPOLL